

ברוך ג'מילי?

כשהיא היתה בת 16 היה לה חבר שלא מצא חן בעיניו, רק משום שהיה קיבוצניק, ממוצא פולני. אבא הכניס לחפציבה מכות"ר רצה, ו"שיכנע" את החבר לעזוב אותה. היא הלכה להתלונן במישטרה, אבל כמו בפעמים הקודמות, זה לא עזר, כיוון שאבא, שהיה נוטר, רס"ר זמוכס, הצליח לבטל את כל התלונות בעזרת החברים שלו.

לחתונתה של הפציבה, שהתחתנה עם בחור אחר, הוא בכלל לא בא. כשנולדו לה ילדים הוא אפילו לא שלח פתק. לפני כשבועיים נפטרה בת-אחותי, דנה בת 4, ממחלה ממארת. כל המישפחה באו לנחם אותנו. סבא של דנה לא בא.

הגט

המיוחל

ל פני כשש שנים עזב אבא את הבית סופית, והלכתי הגירושין בינו לבין אמא נכנסו להילוך-גבוה.

או הכיר אבא בחורה צעירה, ממוצא כורדי, שהתאהבה בו, ועבר לגור איתה. לא ידענו אם זה רציני או לא. אבא היה מסתובב עם המון בחורות ופעם אפילו פירסם כתבה בהעולם הזה, עם תמונות על כל הבחורות שלו, וציין אפילו את כתובת דירתו, כדי שיבואו לשם בחורות. אבל עם הבחורה הזאת, שקוראים לה יפה, והיא אחות מעשית במיקצועה, הוא ישאר עד היום, ובינתיים נולדו להם גם שלוש בנות. אבל רק לפני שלושה חודשיים הוא נתן סוף-סוף לאמא את הגט.

את הגט הוא הצליח לדחות כליכך הרבה שנים בגלל שנקט שתי שיטות. ראשית, היה מופיע כל פעם, לפני הישיבה של בית-הדין הרבני, מכניס לאמא מכות-רצח ומאיים עליה שלא תופיע לישיבה למחרת.

הייתי חיילת. שירתתי רחוק מהבית, וזה היה עליפי דרישתו המוחלטת של אבא, מהחברים שלו בצבא, והם שקבעו היכן אני אשרת. נישאתי לחייל, עולה חדש מצרפת.

שבוע לפני החתונה הגיע אל בעלי, קראו לו ג'ורג' גרבי, מיכתב מהעורך-דין של אבא. במיכתב הודיע עורך-הדין לבעלי, כי אם אבא יתפוס אותו עוד פעם ישן אצלנו בבית, זאת אומרת אצל הר הורים, הוא יפעיל נגדו אמצעים חוקיים. אבא לא היה או בבית. זה היה באחת הפעמים שהוא הסתלק לחודשים רבים, בלי להודיע איפה הוא, וכלי להשאיר לאמא אמצעי-מייחיה. בעלי ואני התגררנו כמה ימים אצל אמא, וכיוון שהבית היה רשום גם על שמו של אבא, הוא יכול היה לשלוח מיכתבים מעורכי-דין.

כמוכן שבעלי נעלב, אבל הוא עוד יותר נעלב מההופעה של אבא בחתונה שלנו. אבא, לבוש במיטב מדיו, נכנס לאולם כמו רוח-סערה, הדביק לי נשיקה על הלחי, ולבעלי נשיקה על הלחי, ויצא כלעומת-שבא. אחר-כך סיפרו לנו כי במכונית המתינה לו חברה שלו.

אחר-כך נולד הבן שלי, הנכד הבכור של ברוך ג'מילי. הוא לא טרח כלל לבוא לברית, אמ"כי דאג ללכת לביתה של אמא ולקחת משם את הסדינים והחיתולים של הנכד. שאמא דאגה לשמור בשבילי במשך 19 שנה.

בעלי היה חייל ללא-מישפחה, וכל גרוש היה חשוב לנו. להתחיל עם ילד ללא חיתולים וסדינים, זה היה בשבילנו אסון ממש. מיספר חודשים אחרי הולדת הילד, נהרג בעלי בתאונה. את ימי האבל עשיתי אצל אמא. אבא היה מופיע אז, רק כדי לפתוח את הרדיו בקול-יקולות, כדי להפרי לנו את האבל. גם אל אחותי הוא לא התייחס טוב.

לדוגמה. מה מסתתר תחת תשובה מדהימה

כוס סודה. את אחותי הוא זרק מהבית, רק בגלל שהיא אהבה חלב. אבא היה כליכך קמצן, עד שלא עישן, לא שתה ולא שיחק קלפים אף פעם, למרות שזה התאים לו. הוא טען שהחלב שהיא שותה בכמויות כליכך גדולות עולה הרבה כסף, ושכמויות להוציא את הכסף הזה, מוטב שהיא תצא לעבוד. זה היה כשחפציבה היתה בת 15.

בגיל חוז היו לחפציבה, וגם לי, כשר מלאו לי חמש-עשרה, צרות עם אבא. לא היינו יכולות להביא הביתה חביות בנות-גילנו, כי אבא היה מנסה להתעסק איתן. פעם, כשקראתי לו ברחוב "אבא", בנוכחות אנשים, הוא נתן לי ססירה וצעק עלי שמהימים והלאה אקרא לו רק ברוך. אחר-כך, כשהיינו כבר מבוגרות, הוא בא בטענות מדוע אנחנו לא קוראות לו אבא. אני התחנתתי לפני חפציבה, עוד כשר

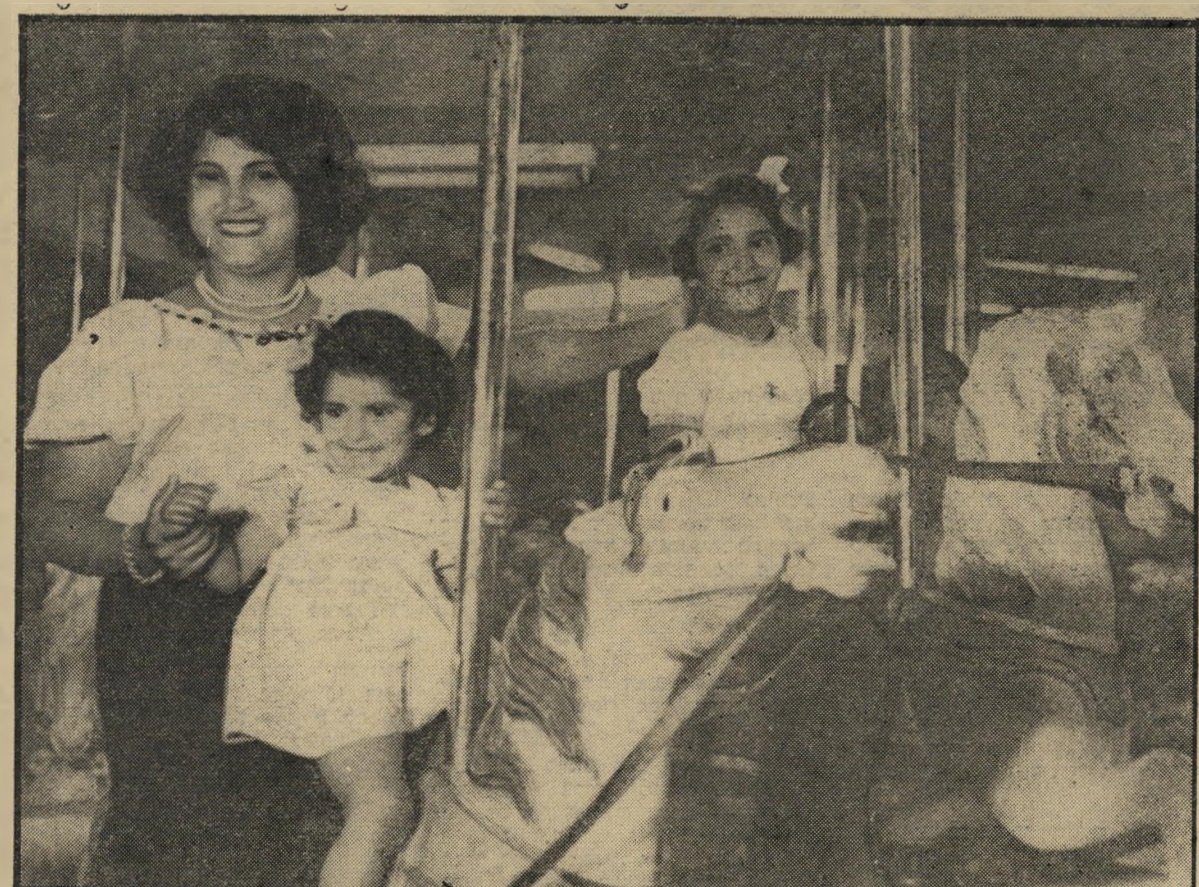
המוכס

ברוך ג'מילי, במדים מצוחצחים של איש מוס, בתמונה ששלח לבתו למזכרת.

השיטה השנייה: הוא היה בא אל אמא הביתה, נשכב על הריצפה ומתחיל לבכות. אמא שלי אשה רחמנית, והיא היתה מאי מינה לו בפעם האלף ואחת, שמעכשיו יהיה הכל בסדר, ולא מופיעה יותר בבית-הדין הרבני.

ברוך שבמשך כל אותן שנים אמא זכתה לראות ממנו רק פרצות מועטות למיחייתה, וגם עכשיו, אחרי שהוא כבר נתן לה את הגט, נתן לה רק סכום חדר פעמי של 20 אלף לירות.

זהו ברוך ג'מילי, שכל הארץ חושבת אותו לגיבור לאומי. שיבואו כולם לשאול אותי, ואני אספר להם, מיהו באמת. "העולם הזה" פנה אל ברוך ג'מילי והציע לו להגיב על כתבה זו. תגובתו תפורסם בגיליון הבא.

כ־20 שנה, למרות שציונה התגרשה מבעלה רק לפני כשלושה חודשים, יש לג'מילי עוד שלוש בנות מאישתו האחרת. נאורח מספרת כי אביה נהג להכות את בנותיו ואת אישתו מכות-רצח.

ציונה ג'מילי, איש תו-לשעבר של ברוך ג'מילי, עם שתי בנותיה, חפציבה ונאורה, בתמונה מלפני